

În premieră absolută, Secția de Teatru a Centrului Cultural Sighetu Marmăției, prezintă în interpretarea unui grup de tineri actori, o adaptare după celebra piesă „Hamlet, Prinț al Danemarcei” de William Shakespeare.

Spectacolul va avea titlul „OFELIA” și va urmări destinul acesteia, relațiile cu celelalte personaje, cauzele care duc la sinuciderea tinerei iubite a lui Hamlet. Adaptarea textului, scenografia și regia artistică aparțin lui Ioan Dorel Todea. Este pentru prima dată când o trupă de amatori din Sighetu Marmăției pune în scenă un text de William Shakespeare. Costumele vor fi asigurate de creatorul de modă Ileana Vassiliev.

Poate multi dintre noi nici nu au auzit măcar de „Hamlet”, sau au auzit dar nu știu ce se ascunde cu adevărat în spatele acestui titlu. „A fi sau a nu fi: iată-ntrebarea” este celebra replică pe care o regăsim în aceasta tragedie semnată William Shakespeare. Cu ajutorul acestor cuvinte înțelegem pe deplin tulburarea sufletească ce ia naștere în interiorul tânărului Hamlet.

Hamlet este una dintre capodoperele lui William Shakespeare. Lui Hamlet, tânărul prinț al Danemarcei, reîntors de la studii, i se arată într-o noapte, pe zidurile castelului Elsinor, fantoma tatălui său, care îi dezvăluie că a fost asasinat mișelește de către propriul său frate, actualul rege Claudius, care a împins crima până la a se căsători cu soția celui ucis, mama lui Hamlet.

Tânărul prinț, fire înclinată spre studii și reflecție, se vede brutal obligat de evenimente să acționeze și să-și răzbune tatăl. El simulează nebunia, acumulează dovezile și caută momentul prielnic răzbunării, ezitând mereu să acționeze.

Pentru a-și îndeplini datoria sa răzbunătoare, Hamlet sacrifică dragostea pentru Ofelia, care moare înecată și pe al cărei tată, curteanul Polonius, îl omorâse luându-l drept rege. Hamlet avea un sentiment aparte față de Ofelia, iubire care oarecum era interzisă.

Am ales să prezentăm în prim-plan acest personaj, Ofelia, întrucât gama sentimentelor și

trăirilor pe care le exprimă oferă o paletă largă de abordare actoricească și regizorală. În piesa "Hamlet" de W.Shakespeare, drama "Ofeliei" culminează cu pierderea sufletului. Imposibilitatea regăsirii pe sine însuși marchează traiectoria personajului, iar încremenirea sa în universul nebuniei devenit atotstăpânitor, reprezentând motivul central al construcției textului propus în acest spectacol.

Ofelia va trăi deziluzia iubirii față de Hamlet, moartea tatălui său și învinuirea de moartea acestuia pe Hamlet, toate conducând personajul spre sinucidere. Devenită prizoniera propriului eu, Ofelia poartă povara trecutului său unde trăirile de maximă nebunie alternează cu cele de fericire. Trecerea spre fericire (când trăia tatăl ei și avea iubirea lui Hamlet) se realizează cu ajutorul amintirii cauzate de revederea cu ochii sufletului a "florilor de rosmarin, ca să-ți aduci aminte" sau "panseluțelor, florile gândului, ca să te gândești". Exteriorizare launtrică se datorează dorinței evadării de propriul eu, deoarece ajunsă în extazul propriilor trăiri se crează agonia reîntoarcerii în trecut, respectiv a regăsirii pe sine însuși.

Ideea acestei monodrame a venit direct proporțional cu dorința de-a crea un spectacol incitant pentru public prin modul în care personajul prezent conduce audiența în propriul univers. Din distribuție fac parte: Denisa Vraja (Ofelia), Adela Neag (Regina), Mihai Petrețchi (Hamlet), Alexandru Iura (Horațiu), Darius Colopelnic (Lartes), Dorel Todea (Polonius), o distribuție care respectă vârsta personajelor și care va avea ocazia unei experiențe artistice inedite.

Shakespeare are un stil aparte de a da viață personajelor și de a contura fiecare operă a sa în așa fel încât dacă pentru o secundă ai închide ochii te-ai trezi în mijlocul acțiunii într-un decor al marelui dramaturg. Opera lui Shakespeare poate contribui la regăsirea sinelui și la o trecere bruscă într-o lume diferită dar tot odată normală, percepută așa cum crede de cuviință fiecare.

Studiindu-i opera am descoperit ceva aparte și anume, tragicul care se îmbină cu puținele secvențe romantice și care împreună dau o notă impunătoare acțiunii.

Prof.dr. Ioan Dorel Todea